и да изгорѣлъ и съсипалъ палатитѣ и богати къщи. По сѫщо начинъ бѣ разрушенъ благородния градъ Пловдивъ, който бѣ единъ отъ най-добритѣ на Цариградската империя.

402. Ние нѣма да говоримъ вече за Пловдивъ и за Рение де Тріеръ, който бѣ затворенъ въ Спасителната замъкъ, а ще се повърнемъ къмъ Хенри брата на императора Балдуина, който пръвенъ въ Палестина до настоуванието на зимата. Тогава той се посвѣтва съ хората си и съ барончитѣ си, и свѣтна ревни да свободи съ гарнизонъ градътъ наследникъ Гусъ (Rousse), който се намираше отъ наследно имение въ тяхнитѣ владѣния (Русенъ, древнитѣ Русевой или Кишанъ). И началника на този гарнизонъ бѣ Тіерри де Лоосъ, който бѣ сенешалъ (производникъ на рицарѣ) и Тіерри де Тамремондъ, който бѣ конетабълъ. И регентрина на императора Хенри повърни епископътъ рицари и тѣхнитѣ бройни сержанти, както заповѣдва да предпазуватъ войската сѫщо чърдинитѣ и да браниятъ границата.

403. И той се отдѣли заедно съ останалитѣ си хора до града Визе (Visoi), който свободи съ